

סטודנטיות וגימנזיסטיות יוצאות אל הכביש - לעבודת שיכנוע

ס לח לי, אדוני! איכפת לך אם ביום-קצין לוחט, כשאתה נחנק בין מושב מכוניתך לבין ההגה, מויע ומחנשם בכבי דות, תזנק אל מול פניך עלמת-החן נאוה ותתיז עליך מיבושם שלאחר-הגילוח? ומייד לאחריה תזנק יפהסייה נוספת, ור תשאל אותך, בחיוך מקסים, אם אתה מעונין יין להיות מנוי של חברת-גיריה. איכפת לך? לא חשוב. אף אחד הרי לא שואל אותך ממילא.

שתי עלמות-החן, שהחל מן החודש הבא תצודנה אותך בתחנות-הדלק ברחבי הארץ, אומנו במיוחד לצורך המיבצע והן לא תאפשרנה לך להתחמק. אתה יכול לסמוך עליהן. ככל שתלכודנה ברשת נהגים-גברים רבים יותר, כן תשתכננה כסף רב יותר. כי במצב הכלכלי, המדיני, החברתי וכו' הנוכחי, לתרוויח כסף זו בעייה, ובייחוד יודעות זאת מאות סטודנטיות, הגימנזיסטיות, הזבניות, הפקידות הקטנות והאחרות, שנענו למודעה שפורסמה בעיתונים, אשר הזמינה אותן להתייצב ביום מסויים ובשעה מסויימת בשלושה בתי-מלון מפורזים, בשלוש הערים הגדולות, ולהציג את מועמדותן לשמש כדיילות-יופי וסוכנות-מכירות של החברה.

העיקר העוגה והקפה

הן חגיעי, נסחדות ומבוהלות במיקצת, לרבות מהן היתה זו הפעם הראשונה שבה ביקרו באולם של מלון מפואר. רבות המתינו בהתרגשות לקפחיועוגה שהובטחו מראש, חיכו במבוכה לעבר המלצרים, ולא ירעו מתי להתחיל לשתות ולאכול. הן באו לבדן, בקבוצות, בצמדים ובשל-שות. ורד סוויסה בת השמונה-עשרה, בלוגי

בתנוחה אפתה
יושבת מרגלית אסף בת השמונה עשרה, הרוצה להיות זמרת. בינתיים היא מסתפקת בעבודתה כזבנית בחנות-רהיטים, ומקווה להכיר בעבודת השיכנוע בכבישים אנשים חדשים ולצאת מן השיגרה של חדר-השינה והמיטבחים, אותם היא מוכרת לזוגות צעירים ומבוגרים.

פאם פאטאל של המיפגש היתה לדבריה, בחינות-בן השופע, משכה תשומת-לב רבה בהופעתה הפרו נהגים על הכביש, אלא שוורד השתכנעה דווקא אתגר בשבילי לשכנע גברים. אני מעדיפה לש

המשנה

רית גבוחת-קומה מיפו, משכה תשומת-לב מיידית כבר בכניסה למלון. במכנסיים מקופלים מעל למגסיים שחורים ובאסודה עשויה פרווה סיני תטית לבנה, נכנסה ורד בעד חכניסה הראשית של המלון, כשהיא מסובבת ראשים רבים מי אחריה.

היא התהלכה לה בנחת, כאילו מבטיחם הי חודרים של הגברים ומבטיח-קינאה של הנערות אינם נוגעים לה כלל. נכנסה אל האולם שבו התקיימת חפנישת, ותתייבבה בקצה השולחן. ורד לציכל-יך חבינה מה, בעצם, רוצים ממנה. לא, היא לא רוצה להיות מוכרת של שוצריי

רגושה
רבקה אבולעפיה, סטודנטית העושה את התואר חשני בביוכימיה, חבינה למן החתחלה כי עטתה ככתובת, וכי העבודה המוצעת אינה עבורה. היא חחליטת שהמקום חימה ילדות קטנות, שסומדות לעשות שסויות, עזבה בחסגנותיות.

עצבנית
סימה כהן בת השבע-עשרה, הלומדת בתיכון ברמת-גן. סימה עישנה בשדרת, ולא חחליטה אם כדאי לה לעסוק בעבודות השכנוע. לבסוף שוכנעה על-ידי ידידותיה, כי אם העבודה לא תועיל, היא בטח גם לא תזיק.